

**Sản phẩm của miền đất Ca-na-an**  
**và**  
**ý nghĩa nội tại của việc phân chia miền đất tốt tươi**

Đọc Kinh văn: G-suê 5:12; 13:1—22:34; Côi. 1:12; Công. 26:18

**I. Sau khi con dân Israel bước vào miền đất Ca-na-an, ma-na ngừng rơi; không còn ma-na nữa, nhưng họ ăn hoa lợi của miền đất Ca-na-an—G-suê 5:12:**

- A. Ma-na ngừng rơi khi dân sự bắt đầu ăn sản phẩm của miền đất hàm ý rằng sản phẩm của miền đất là sự tiếp nối ma-na.
- B. Ma-na mà người Israel ăn khi lang thang trong hoang mạc (Xuất. 16) hình bóng về Christ là thức ăn thuộc trời được Đức Chúa Trời trực tiếp ban cho những người được chọn của Ngài, không đòi hỏi người ăn phải lao tác.
- C. Sản phẩm phong phú của miền đất hứa mà Đức Chúa Trời ban cho Israel khi họ chiến đấu trong xứ Ca-na-an hình bóng cho Christ là nguồn cung ứng sự sống chung cuộc được ban cho tín đồ, đòi hỏi họ phải lao tác trên Ngài—Phục. 8:7-10:
  1. Như được mô tả bằng hình bóng ở đây, sau khi sở hữu Christ là miền đất, chúng ta cần lao tác trên Ngài để sản sinh một điều gì đó của Ngài hầu trở nên thức ăn cho chúng ta, sự cung ứng sự sống của chúng ta.
  2. Khi ăn Christ và vui hưởng Ngài là sản phẩm của miền đất tốt tươi, chúng ta được cấu tạo Ngài, được trở nên giống như Christ trong sự sống, bản chất, và sự biểu lộ—Gi. 6:57; Phil. 1:19-21a.
  3. Cuối cùng, việc chúng ta vui hưởng Christ là cơ nghiệp, là tài sản sẽ cấu tạo chúng ta thành cơ nghiệp của Đức Chúa Trời, tức là báu vật và tài sản của Đức Chúa Trời—Êph. 1:11-14, 18b; đc. Xuất. 19:5.
- D. Trong Ai Cập, hoang mạc và miền đất tốt tươi, dân Israel đã kinh nghiệm ba giai đoạn về việc ăn:
  1. Tại Ai Cập, dân Israel ăn chiên con lể Vượt qua—12:3, 8-9:
    - a. Giống như ăn thịt của chiên con lể Vượt qua được quay là để được cung ứng sự sống, thì chúng ta cũng cần ăn Christ để được cung ứng sự sống—cc. 8-10; Gi. 6:53, 55-57:
      - (1) Để giải quyết nan đề sa ngã của con người và hoàn thành ý định ban đầu của Đức Chúa Trời thì sự sống lẫn sự cứu chuộc đều cần thiết.
      - (2) Sự cứu chuộc pháp lí của Đức Chúa Trời qua huyết của Đấng Christ là thủ tục để đạt được mục tiêu của Đức Chúa Trời là ban phát Christ là sự sống vào trong chúng ta vì sự cứu rỗi hữu cơ của chúng ta—La. 5:10.
    - b. Con dân Israel phải ăn chiên con lể Vượt qua cùng với đầu, chân, và bộ lòng của nó—Xuất. 12:9:
      - (1) Đầu tượng trưng cho sự khôn ngoan, chân tượng trưng cho hoạt động và chuyển động, còn bộ lòng tượng trưng cho các phần bề trong của bản thể Christ, bao gồm tâm trí, tình cảm, ý chí, và lòng cùng mọi chức năng của những phần ấy.
      - (2) Ăn chiên con lể Vượt qua với đầu, chân, và bộ lòng tượng trưng cho việc nhận lấy Christ cách trọn vẹn cùng với sự khôn ngoan của Ngài, hoạt động và chuyển động của Ngài, cùng các phần bề trong của Ngài—Gi. 6:57; 1 Cô. 1:24; Khải. 14:4b; Phil. 1:8.
  2. Trong hoang mạc, dân Israel ăn ma-na—Xuất. 16:14-16, 31; Dân. 11:7:
    - a. Bởi ban ma-na cho dân Ngài ăn, Đức Chúa Trời hàm ý rằng ý định của Ngài là thay đổi cấu tạo của họ bằng cách thay đổi chế độ ăn của họ—Xuất. 16:14-15:
      - (1) Trên danh nghĩa, con dân Israel không phải là người Ai Cập, nhưng trong bản chất và cấu tạo, họ không khác gì so với người Ai Cập—c. 3.

- (2) Thức ăn hằng ngày của người Ai Cập chỉ về tất cả những gì chúng ta muốn ăn để tìm sự thỏa mãn—Dân. 11:4-6.
- b. Đức Chúa Trời muốn những người được chuộc của Ngài quên đi thức ăn hằng ngày ở Ai Cập và dự phần thức ăn thuộc trời—Phục. 8:3:
  - (1) Càng ăn ma-na, chúng ta càng tương xứng với Đức Chúa Trời, càng được đồng nhất với Ngài, càng sống và bước đi theo những gì Ngài là.
  - (2) Điều giúp chúng ta nhiều nhất trong nếp sống hằng ngày với Chúa là ăn Christ là thức ăn thuộc trời; nhờ ăn Christ, chúng ta trở nên Christ, tức là Christ trở nên thành phần cấu tạo của chúng ta—Gi. 6:56-58.
3. Trong Ca-na-an, dân Israel ăn sản phẩm của miền đất tốt tươi—G-suê 5:11-12:
  - a. Trong giai đoạn thứ ba của việc ăn, họ ăn sự cung ứng phong phú của miền đất tốt tươi, cấu tạo họ hơn nữa để trở nên một dân đặc thắng.
  - b. Miền đất tốt tươi là miền đất có lúa mì, lúa mạch, cây nho, cây vả, lựu, cây ô-liu cùng với dầu, và mật ong, tất cả những điều này hình bóng cho những sự phong phú không thể dò lường được của Christ—Phục. 8:8; Êph. 3:8.
  - c. Bởi vui hưởng những sự phong phú của miền đất tốt tươi, dân Israel đã chinh phục các chi tộc trong miền đất, thiết lập vương quốc Đức Chúa Trời, và xây dựng đền thờ là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời trên đất—G-suê 5:11-12.
4. Ba giai đoạn này hình bóng về ba giai đoạn vui hưởng Christ của tín đồ bằng cách ăn Ngài—Gi. 6:51-57; 1 Cô. 5:7-8; 10:3-4; Phil. 1:19:
  - a. Nhờ việc ăn trong hai giai đoạn đầu mà tín đồ được tiếp thêm sinh lực để lia bỏ thế giới và được cấu tạo Christ là yếu tố thuộc trời—Gi. 6:51-57; 1 Cô. 5:7-8; 10:3-4.
  - b. Để đạt được mục tiêu của gia tể Đức Chúa Trời, chúng ta cần trưởng tiến cho đến khi bước vào giai đoạn cao nhất trong việc ăn Christ là sản phẩm phong phú của miền đất tốt tươi để có thể đặc thắng những kẻ thù thuộc linh, được xây dựng làm nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, và thiết lập vương quốc của Đức Chúa Trời trên đất.
  - c. Khi ăn Christ là sản phẩm của miền đất tốt tươi, chúng ta được cấu tạo Ngài và được trở nên giống Christ trong sự sống, bản chất, và sự biểu lộ để xây dựng Hội thánh là Thân thể Đấng Christ—Êph. 4:16.

## **II. Ý nghĩa nội tại của việc phân chia miền đất tốt tươi là chúng ta, những người sở hữu miền đất, kinh nghiệm cùng một Christ này theo nhiều cách khác nhau—G-suê 13:1—22:34:**

- A. Trong gia tể của Đức Chúa Trời, có một điều được gọi là phân chia miền đất tốt tươi—Côl. 1:12.
- B. Sau khi Giô-suê chiếm hữu miền đất, Đức Chúa Trời truyền lệnh cho ông phân chia miền đất đã chiếm được và cả miền đất chưa chiếm được, vì trong mắt Đức Chúa Trời, cả miền đất ấy đều dành cho Israel—G-suê 13:6:
  1. Trong sự khôn ngoan của Ngài, Đức Chúa Trời không chia cả miền đất tốt tươi cho toàn dân Israel; đúng hơn, Ngài chia miền đất ấy, tức là Christ, cho các chi phái khác nhau—c. 7.
  2. Vì các chi phái là khác nhau nên Đức Chúa Trời không thể ban cùng miền đất ấy theo cùng một cách cho mỗi chi phái.
  3. Tất cả các chi phái đều là những người sở hữu miền đất, nhưng mỗi chi phái sở hữu những phần đất nào đó theo những gì họ là—cc. 6-20; 18:1—19:27.
  4. Việc ứng nghiệm hình bóng về sự phân chia miền đất này đang ở giữa chúng ta ngày nay—Côl. 1:12:
    - a. Tất cả chúng ta đều có cùng một Christ, nhưng chúng ta kinh nghiệm Christ theo những cách khác nhau—1 Cô. 1:2.
    - b. Miền đất (Christ) mà chúng ta sở hữu là theo những gì chúng ta là—La. 12:3; Êph. 4:7.

- C. Trong Cô-lô-se 1:12, Phao-lô sử dụng khái niệm miền đất bao-hàm-tất-cả, nói về “phần được chia của các thánh đồ”:
1. Từ Hi Lạp được dịch là “phần” cũng có thể dịch là “lô”, chỉ về một phần chia.
  2. Khi Phao-lô viết Thư tín này cho người Cô-lô-se, trong tâm trí ông có bức tranh về việc phân chia miền đất tốt tươi cho con dân Israel; ông dùng từ *phần* theo kĩ thuật về miền đất trong Cựu Ước —G-suê 14:2:
    - a. Trong sách Cô-lô-se, Christ được khái thị là phần của chúng ta, lô [đất] của chúng ta—1:15-19; 2:6-15.
    - b. Cũng như miền đất Ca-na-an là mọi sự cho con dân Israel, thì Christ, Đấng là thực tại của hình bóng miền đất tốt tươi, cũng là mọi sự cho chúng ta—1:12.
  3. Christ, Đấng có vị trí tối thượng và bao-hàm-tất-cả, là phần được chia của thánh đồ—c. 12.
  4. Phần được chia của tín đồ Tân Ước không phải là một miền đất vật lí mà là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là Linh ban-sự-sống—2:6-7; Ga. 3:14:
    - a. Những sự phong phú của miền đất tốt tươi hình bóng cho sự phong phú không thể dò lường được của Christ trong những phương diện khác nhau là sự cung ứng dồi dào cho các tín đồ của Ngài trong Linh Ngài—Phục. 8:7-10; Êph. 3:8; Phil. 1:19.
    - b. Nhờ vui hưởng những sự phong phú của miền đất, tín đồ trong Christ được xây dựng thành Thân thể của Ngài, là nhà của Đức Chúa Trời và vương quốc của Đức Chúa Trời—Êph. 1:22-23; 2:21-22; 1 Ti. 3:15; Mat. 16:18-19; La. 14:17.
- D. Trong Công vụ các Sứ đồ 26:18, Phao-lô đề cập đến Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là cơ nghiệp của chúng ta:
1. Nhờ được mở mắt và được chuyển dời khỏi uy quyền của Sa-tan sang Đức Chúa Trời nên chúng ta không chỉ nhận được sự tha thứ các tội phạm mà còn nhận được cơ nghiệp thần thượng.
  2. Cơ nghiệp này là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất cùng tất cả những gì Ngài có, tất cả những gì Ngài đã thực hiện, và tất cả những gì Ngài sẽ làm cho những người được chuộc của Ngài; Đức Chúa Trời Tam Nhất này được hiện thân trong Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, Đấng là phần được chia cho các thánh đồ như cơ nghiệp của họ—Côl. 2:9.
  3. Miền đất tốt tươi thực sự là hình bóng về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được tổng kết, Đấng đã được ban cho chúng ta làm cơ nghiệp—1:12.